

1-13-4. Dersom nogle fornemme Folk, som ikke pleje at søge Ting, Mands- eller Qvindis-Personer, eller de, som ligge paa deris Sygeseng, eller have anden lovlig Forfald, krævis til Vidne, da skulle de Syge, og de, som ikke skrive kunde, hiemme ved Eed i tvende lovfaste Mænds paa-hør, aflegge deris vidne, hvilket samme Mænd til Tinge med deris Eed skulle fremføre; Men de andre skulle deris Vidne skriftlig med Eed bekræftet under deris egne Hænder i Tide for Retten indskikke, hvilket skal agtis baade i Værd og Straf, ligesom de paa Tinge med oprakte Fingre soret hafde.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 172, stk. 4.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-5. Ingen Ubekiente Personer skulle tilstædis at vidne, med mindre de giøre Rigtighed for sig, hvo de ere, hvor de have deris Ophold, og hvor de ere at finde, hvilket og skal i Tingbogen indføres.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 180.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-6. Ellers maa ingen paa Tinge efter skriftlig Sædel vidne, uden hand det selv skrevet haver, og det selv for Retten oplæser, og med Eed bekræfter.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved retsplejeloven.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-7. Bliver nogen tilkrævet at vidne i nogen Sag, og Dommeren legger hannem Eed for, sin Sandhed i den Sag at vidne, da bør hand at vidne ved sin Eed, alt hvad hannem derom vitterligt er, og hvis hand, enten af Dommeren, eller af Parterne, bliver tilspurt om til den Sags Oplysning; Eller bøde Sagsøgeren og Kongen, hver ti lod Sølv, med mindre hand kand og vil svære, at hand veed Intet deraf.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 186.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-8. Dommeren skal fremkalde dennem, som Vidne skulle bære, og de skulle svære med oprakte Fingre, at de vilde sige Sandhed, og Intet deraf dølge. Og skal Dommeren formane dennem, hvad Straf der skal efterfølge, dersom de vidne Løgn, særdelis, naar Sagen er af stor Vigtighed, og angaar Folkis Ære, Liv og Velfærd, skal de hver for sig selv alleene indkaldis og forhøris, og for dennem oplæsis den Forklaring paa Eeden og Formaning, som herefter bag i Loven indføres, og bør paa alle Tinge, og hvor Ret holdis, paa een Tavle trygt at ophengis.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 186.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-9 og 1-13-10. Ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308.

1-13-11. Findis der nogen Tid Vidne imod Vidne, og udi een sag, da skal Dommeren grandgiveligen granske og forfare alle de Vidnisbyrd paa baade sider, og dømme efter dem, som retvisse kand kiendis; [...].

Bemærkninger:

Straffebestemmelsen blev ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308. Stig Iuul anfører, at artiklen bortfaldt ved retsplejelovens § 292 m.fl.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-12. Haver nogen vudnet til et Ting, og andre Vidner derimod til andet Ting skulle føris, da skal den, som tilforn vant, lovligen Kald og Varsel givis til at høre de andris Vidne.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 181. Bortfaldt for søretssager ved lov nr. 72 af 12. april 1892, § 6.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.